

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1937. évi november hó 10 én délelőtt 11 órakor, az egyesület székházában tartott üléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott* Kelemen elnök, ifj. gróf *Teleki* József alelnök, *Biró* Zoltán ügyvezető, *Ajtay* Jenő, dr. *Ajtai* Sándor, *Beyer* Jenő, *Borhy* György, *Földvály* Miksa, *Karsai* Károly, gróf *Keglevich* Gyula, *Kovács* Gábor, *Lengyel* Sándor, gróf *Mailáth* György, *Molcsány* Gábor, *Nagyszalánczy* Brunó, *Orosz* Antal, *Osztrólczy* Miklós, örgróf *Pallavicini* Alfonz Károly, *Papp* Béla, báró *Prónay* György, *Takács* Zsigmond, *Tuzson* János, *Véssei* Mihály, *Walla* Ferenc választmányi tagok, *Véssey* Ferenc egyesületi tag és dr. *Mihályi* Zoltán titkár.

Elnök: Üdvözlöm a megjelent Urakat és az igazgató-választmány-
nak a mai napra kitűzött ülését megnyitóm.

Megállapítom, hogy az ülés meghívója a választmányi tag Uraknak szabályszerű időben megküldetett és az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: báró *Biedermann* Imre, *Czillinger* János, *Fekete* Zoltán, báró *Inkey* Pál, *Ivanich* Ferenc, gróf *Károlyi* Gyula, *Kiss* Ferenc, *Lády* Géza, vitéz *Lámfalussy* Sándor, ifj. gróf *Mailáth* József, *Matusovits* Péter, herceg *Montenuovo* Nándor, vitéz *Onczay* László, dr. *Papp-Szász* Tamás, *Rimler* Pál, *Roth* Gyula, *Schenkengel* László, *Térfi* Béla, *Urbánfy* Ignác és *Vuk* Gyula választmányi tag Urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére *Ajtay* Jenő és *Beyer* Jenő választ-
mányi tag Urakat kérem fel.

Elsősorban egy szomorú kötelességet kell teljesítenem, be kell szá-
molnom egy súlyos veszteségről, amely az igazgató-választmányt, egyesü-
letünket és a magyar erdőgazdaságot *Huszár* Tibor választmányi tagunk-
nak szeptember hó 20-án történt elhalálózásával érte.

A Boldogult több, mint két évtizeden át volt az egyesület választ-
mányának tagja és a választmány munkájából mindenkor hűségesen és
odaadással vette ki a részét.

Rokonszenves egyénisége közmegbecsülést és szeretetet váltott ki
nemesak nálunk, de mindenütt, ahol csak ismerték és mélységes, őszinte
résztvétet, ami utolsó útjára kísérte.

Egyesületünk ravatalára koszorút helyezett, s a temetésen képvisel-
tette magát, a gyászoló özvegyhez pedig részvétáviratot intéztünk.

Kérem az igazgató-választmány tagjait, hogy eltávozása felett ér-
zett mélységes fájdalomunknak és őszinte részvétünknek felállással szíves-

kedjenek bizonyosságot adni, egyúttal kérem szíves felhatalmazásukat arra is, hogy az igazgató választmány részvétét a gyászbaborult családdal írásban is közölhessük, az erdőgazdaság érdekeinek védelmében szerzett érdemei pedig jegyzőkönyvben örökíttessenek meg.

A választmányi ülés összehívására a meghívóban szereplő egyéb tárgyakon kívül az is okot adott, hogy a t. igazgató-választmány az egyesület ézevi közgyűlésének helye és időpontja felől határozni tudjon.

Alapszabályaink értelmében ugyanis a közgyűlés idejét legalább 30 nappal előbb közzé kell tenni, s mivel egyesületünk hivatalos közleménye mindig csak a hónap 15. napján jelenik meg, feltétlenül szükséges, hogy a decemberre tervezett közgyűlés meghívóját már a novemberi lapszámában közzé tudjuk tenni.

Szükségesnek tartom külön megemlíteni, hogy a földművelésügyi m. kir. miniszter Úr a gazdasági munkavállalók kötelező öregségi biztosítására vonatkozó törvényjavaslat előadói tervezetét tegnap reggel küldötte meg az egyesületnek, s így bár az ügyvezeő Úr magát a javaslatot ismertetni fogja, nem veszem biztosra, hogy erről a fontos kérdésről már most határozni tudunk-e.

Mivel azonban a miniszter Úr a nyilatkozásra mindössze 10 napos határidőt szabott, a tervezetet pedig nem volt módunkban a megfelelő példányszámban sokszorosítani, valószínűleg szükség lesz arra, hogy azt letárgyalás végett, külön bizottság elé utaljuk.

A magyar tűzifa kedvezményes vasúti tarifájának ügye, sajnos, még mindig nem nyert végleges elintézését. Erről a kérdésről különben az ügyvezeő Úr részletesen fogja a t. igazgató-választmányt tájékoztatni.

A magam részéről csak azt látom szükségesnek megállapítani, hogy az eddig követett eljárás mellett sem az erdőgazdaság érdekeit, sem az ország ellátását nem látom megfelelően biztosítotttnak.

Minden értesülés arról szól, hogy a román szállításoknál már bekövetkezett az, amire úgyszólván mindnyájan számítottunk, hogy a hidegebb idő beálltával magasabb árköveteléssel fognak fellépni és az egyesígesen megállapított leadóállomási ár mellett a határtól távolabb fekvő helyek ellátása nehézségekbe fog ütközni.

De a belföldi termelésű tűzifa elhelyezése kérdésében is sok kapkodást és bizonytalanságot idéztek fel az újabb rendelkezések.

A külföldi fa legmagasabb árának megállapítására vonatkozó kormányrendelet például a külföldi fa részére felszabadított területeken a magyar tűzifa legmagasabb árhatárát a külföldi tűzifával egyformán szabja meg.

Ez a rendelkezés megváltoztatta az eredeti ármaximáló rendeletnek azt a kikötését, hogy a feladóállomási árhoz mindig a' tényleges vasúti fuvardíjat lehet hozzászámítani.

Különösen a dunántúli részekben termelt tűzifa a legtöbb esetben csak Budapesten keresztül, tehát a budapestinél magasabb fuvardíjjal érheti el ezeket a részeket, amivel szemben a külföldi tűzifa legmagasabb ára ezeken a helyeken is a budapestivel egyezően van megszabva.

De másrészt az időközben, szeptember hó 1-én életbeléptetett fuvardíjmelés is megbolygatta az addig létrejött kötéseket, mert hiszen az ármaximálás mai rendszere mellett a vasúti fuvardíj minden változása nem a fogyasztóra, hanem a termelőre hat vissza.

Úgy vélem, hogy a t. igazgató-választmánynak ezzel a kérdéssel is foglalkoznia kell, mert az egyetlen előálló nehézségekért a felelősséget hallgatólág sem vállalhatjuk.

Szükségesnek tartanám ezért, hogy akkor, amikor az ügyvezeő Úr a tarifa-ügyben folytatott tárgyalásokra vonatkozó jelentését megteszi, a

t. igazgató-választmány a kérdésnek ezzel a részével is behatóan foglalkozzék.

Ezek után áttérhetünk a tárgysorozat egyes pontjainak a letárgyalására.

Walla Ferenc: Napirend előtt kíván felszólalni. Szívből köszönti a választmány nevében báró *Waldbott* Kelemen elnököt a magyar érdemrend csillagos középkeresztjével való magas kitüntetése alkalmából. (Hosszszantartó, zajos éljenzés.)

Elnök: Hálás köszönetét fejezi ki a szerencsekívánatokért.

Ügyvezető: Bemutatja özv. *Huszár* Tiborné levelét, amelyben megköszöni az elnökség távirati részvétnyilvánítását férje elhalálása alkalmából. Javasolja, hogy szokás szerint, a választmány is tolmácsolja írásban részvétét az özvegynek.

Az igazgató-választmány ügyvezető javaslatához egyhangúlag hozzájárul.

Ügyvezető: Bemutatja az *Österreichischer Reichsforstverein* levelét, amelyben hálás köszönetét fejezi ki az egyesületnek a soproni kirándulás megrendezéséért és a nyújtott szíves vendéglátásért.

Tudomásul szolgál.

Titkár: Felolvassa a földművelésügyi miniszter Úr 31.200. számú leiratát, amelyben a csergubacs gyűjtésének megszervezése tárgyában kér javaslatot. A helyzet t. i. az, hogy a gyűjtést végző falusi szegény lakosság 1.50—3.00 pengőt kap a gubacs mázsájáért a kereskedőktől, akik azonban azt 10—12 pengős áron adják tovább a börgyáraknak. Kívánatos volna tehát a gyűjtés megszervezését valamilyen altruista szervre, esetleg a Hangyára bízni, hogy így részben a falusi lakosság is nagyobb keresethez jusson és a börgyárak is olesóbban kaphassák meg a gubacsot.

Ügyvezető: Szociális szempontból igen kívánatosnak tartja, hogy a valóban nehéz viszonyok között élő szegény falusi népesség munkája megfelelő ellenértékben részesüljön, másrésről azonban ügyelni kell arra, hogy a gubacszedés címén jogosulatlan egyének ne mászkáljanak szabadon az erdőben. Az átvevő szervnek tehát kötelessége legyen minden gubacsgyűjtőtől igazolványt kérni arra vonatkozólag, hogy a gyűjtést a birtokos, vagy az illetékes erdőhivatal engedélyével végezte. Javasolja, hogy ilyen értelemben tételessék felterjesztés a miniszter Úrhoz.

Az igazgató-választmány ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja a földművelésügyi miniszter Úr 101.942/1937. II. 2. számú leiratát, amelyben az egyesületnek a szlavóniai tölgyakk-behozatal megkönnyítése tárgyában augusztus 27-én intézett felterjesztésére ad választ. A miniszter Úr a behozatal késedelem nélküli elősegítése érdekében a behozatali engedélyblankettákat soron kívül láttamozza és értesíti az egyesületet, hogy a devizákért felszámított magas felár csökkentése érdekében a pénzügyminiszter Urat is megkereste.

Molesány Gábor: Bejelenti, hogy időközben már a pénzügyminiszter Úr válasza is megérkezett, amely azonban, sajnos, elutasító.

Tudomásul szolgál.

Ügyvezető: A tűzifa vasúti díjszabásának kérdésében lefolytatott tárgyalásokról tesz jelentést. A legutóbbi választmányi ülés határozata értelmében az egyesület két felterjesztést is intézett a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter Urakhoz, amelyekben hangsúlyozottan mutatott rá, milyen nehézségeket és bonyodalmakat okozott a régi kedvezményes tarifa megváltoztatása. Javasolta az egyesület, hogy a MÁV tényleges jövedelemkiesésének ellenértéképpen emeljék fel az igazolvány díját 2 vagy 3 pengővel. Ezt a megoldást azonban a külkereskedelmi szerződésekben foglalt megállapodások nem teszik lehetővé. A tűzifapiac

helyzete egyre válságosabb lesz és a Duna-Tisza közére sem a hazai erdőgazdaságok nem tudnak fát szállítani a magas fuvarkölttség miatt, sem pedig a külföldi fa odáig el nem megy az egységesen megállapított leadóállomási ár következtében. Ezért javasolja, forduljon az egyesület újból a földművelésügyi miniszter Úrhoz és kérje legalább a 200–250 km-en felüli távolságokra a régi kedvezményes fuvardíjtételek visszaállítását. Szükségesnek tartaná arra is rámutatni, hogy a tűzifaellátás ügyét nem szolgálja a külföldi tűzifa számára szabaddá tett területen az egységes leadóállomási árak megállapítása, mert ennek következtében a külföldi fa nem jut el a távolabbi helyekre.

Az igazgató-választmány ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Titkár: Felolvassa *Rimler* Pál hercegi erdőtanácsosnak a szállítási igazolványokat intéző bizottsághoz benyújtott és a földművelésügyi miniszter Úr által 101.924—1937. II. 2. szám alatt leadott indítványát az igazolvány-rendszer megszüntetése tárgyában. A beadvány szerint a készlet-tulajdonosokat több ízben érte az a vád, hogy fájukat spekulatív céllal visszatartják és ezáltal árdrágulást idéznek elő. Ez a vád alaptalan és méltánytalan, mert a szállítást egyedül a szállítási igazolványoknak kellő számban való ki nem adása akadályozta. Közismert tény, hogy a szállítási és útviszonyok minden egyes erdőgazdaságnál mások, így tehát a szállítási igazolványok általános érvényű, százalékhöz kötött kiadása teljesen lehetetlenné tette azt, hogy a termelő vagy készlettulajdonos akkor hozza tűzifáját forgalomba, amikor a fuvarozási és értékesítési viszonyok a legmegfelelőbbek voltak. Ennek következtében kénytelen fájának javarészét helyben értékesíteni, miáltal a távolabb fekvő piacok ellátása szenvedett kárt. Igen hátrányos volt az is, hogy az 1936—1937. évi termelésű tűzifára június és július hónapokra szállítási igazolványok egyáltalában nem adtak ki, holott tudvalevőleg az útviszonyok Magyarországon nyár elején a legkedvezőbbek. Az igazolvány-rendszer fenntartása a termelői és fogyasztói, sőt nemzetgazdasági érdekekkel is ellenkezik, különösen mióta a külföldi tűzifa fokozott kedvezményben részesül és ezért sürgős eltörlését kéri.

Bejelenti továbbá Titkár, hogy *Rimler* Pál a választmányhoz intézett levelében indítványát teljes egészében fenntartotta és annak elfogadását kéri.

Ügyvezető: Rámutat néhány elvitathatatlan tényre. A szállítási igazolványok díja, különösen az újabban beállított 4 pengős felár, kifejezett ellenértéke a magyar tűzifa számára nyújtott tarifakedvezménynek, amely a külföldi tűzifát is terheli. Mihelyt a szállítási igazolvány megszűnik, a külföldi tűzifa ez alól a 4 pengős megterhelés alól felszabadul és a kedvezmény ellenértékét teljes egészében a magyar fának kell viselnie. Elismeri, hogy az igazolvány-rendszer megszüntetése a Budapesthez 100—150 km-en belül fekvő erdőgazdaságok számára nem jár semmiféle kedvezőtlen következménnyel, sőt néhány pengő megtakarítást is jelenthet, mert ezekre a távolságokra a tarifaemelés is lényegtelen, vagy semmi. A teher teljes egészében a távolabb fekvő erdőbirtokokra fog hárulni. Nagyobb uradalmaknak módjukban lesz refakcia formájában 15—20%-os fuvardíjkedvezményt elérni a MÁV-nál, de a kisebbek, akik nem tudnak bizonyos mennyiség szállítására kötelezettséget vállalni, ettől a lehetőségtől is elesnek.

Ami az igazolványok kiadását illeti, elismeri, hogy az Intéző Bizottság június és július hónapokra nem is tett ilyen értelmű javaslatot, mert ennek csak a fogyasztóközönség látta volna kárát. Egyébként azonban a miniszterium mindig elfogadta az Intéző Bizottság által javasolt kvótát és csak egy esetben emelte fel azt 10%-kal. Jelenleg a készletek

90%-a szállítható, de a rendelkezésre álló igazolványok 50%-át sem vetnék igénybe. Igen meggondolandónak tartja az igazolvány-rendszer eltörlését, nemcsak azért, mert akkor a kedvezményes tarifa ellenértékeként fizetendő teher teljes egészében a távolabb fekvő birtokokat fogja sújtani, hanem azért is, mert a meglévő rendszernek bármilyen megbolygatása a külföldi fára vonatkozó államközi szerződések teljesítésében is zavarokat fog előidézni.

őgróf Pallavicini Alfonz Károly: A kereskedelemügyi miniszter Úr augusztusban azzal a szemrehányással illette az erdőbirtokosokat, hogy visszatartják a fájukat. Pedig a szállítás lehetősége csak szeptemberben nyílt meg. Nagyon csodálkozik, hogy az Országos Erdészeti Egyesület nem adta meg a szükséges felvilágosításokat az illetékes tényezőknél.

Ügyvezető: Résztvett azon a tárgyaláson, amelyen a kifogásolt kijelentés elhangzott. Azt azonban a miniszter Úr kizárólag a kereskedőkhöz intézte. Hogy a sajtóban másképp állították be a dolgot, azon senki sem csodálkozhatik. Nem látja azonban akadályát annak, hogy az egyesület az erdőbirtokosságot ért váddal utólagosan is szembehelyezkedjék.

Elnök: Az alapszabályok értelmében az egyesületet a hatóságok előtt az elnök képviseli. Amikor az erdőbirtokosságot ért támadásról tudomást szerzett, megkísérelte, hogy személyesen tisztázza a kérdést a miniszterelnök Úr előtt, de sajnos, nem sikerült bejutnia hozzá. Az államtitkár és illetékes miniszteri osztályfőnök Urak előtt a leghatározottabban visszautasította a méltánytalan vádat. A sajtóban nyilatkozni azonban feleslegesnek tartotta.

őgróf Pallavicini Alfonz Károly: Köszönettel veszi tudomásul Elnök magyarázatát, de jónak látná, hogy az „Erdészeti Lapok”-ban is megjelenne egy közlemény, amely a napi sajtó akkori híradását megegyezően.

Walla Ferenc: A Rimler-féle indítvány által felvetett kérdést kétfelé kell választani. Először elvben kell döntenie afelett, hogy szükséges-e az igazolvány-rendszer fenntartása és csak amennyiben az egyesület a megszüntetése mellett foglalna állást, kell a belőle származó anyagi következmények megoldásával foglalkozni. Az igazolványrendszer bevezetését annak idején az erdőgazdaság jövedelmezőségének megvédése indokolta. Ez a szükség ma nem áll fenn, mert hiszen most már inkább a fogyasztóközönséget kell védeni. Szükségesnek tartja a rendszer megszüntetését, mert az ország bevitelre szorul és a belföldi termelés elhelyezése nem okozhat gondot. Ha az egyesület ilyen értelemben állást foglalt, akkor kell csak tárgyalni afelett, hogyan kártalaníttassék a MÁV és mi a teendő, hogy ne sújtsa az egész teher csak a távolfekvő erdőbirtokosokat.

báró Prónay György: A kérdés kettéválasztását nem tartja célszerűnek. Amíg nem tisztázódott az anyagi megoldás lehetősége, nem szabad az elvet érinteni. Ha valaki már a jelenlegi megoldásnál célravezetőbb módot ajánlott volna, tárgyalható lenne az indítvány.

Walla Ferenc: Egyszerű az anyagi probléma is, csak a fuvardíjat kell megfelelően felemelni, körülbelül 5.80 pengőre.

Ügyvezető: A fuvarlevél ára nem 5.80 pengő lenne, hanem sokkal több. Mert körülbelül 82.000 vagónt kitevő hazai termelésből 14.000 vagon a MÁV. saját szükséglete és így csak 68.000 vagon magyar fa után lehet a fuvarlevél esetleges felemeléséből származó bevételre számítani. Minden egybevételre, számítása szerint legalább 9.— pengő kellene, hogy legyen a fuvarlevél ára. Ehhez járul még a felemelt áru fuvarlevél felemelt illetéke, ami további olyan megterhelést jelent, amiből sem az erdőgazda-

ságnak, sem a MÁV-nak haszna nem lesz. Az igazolványrendszer eltörlésével pedig a külföldi fa egy 4 pengős prémiumhoz fog jutni.

Walla Ferenc: Báró Prónay György fejtegetéseivel szemben fenntartja álláspontját. Az elvi szempontok kell, hogy döntőek legyenek. Ha az igazolványrendszer életbeléptetésének indokoltsága megszűnt, céltalan megkötöttség annak további fenntartása. Ha a külkereskedelmi szerződésekben a szállítási költések címén bizonyos meghatározott összeg állapított meg, akkor bizonyítvány vagy tanusítvány címén kell az igazolványhoz kötött összeget bevételezni.

Ügyvezető: Felhívja a választmány figyelmét, hogy csak az igazolványrendszer bevezetése óta van meg a lehetőség bizonyos mértékű gazdasági statisztika összeállítására. Ennek leépítése esetén az ország faellátása körül még nagyobb zavar keletkezne.

Walla Ferenc: Más gazdasági témánról is van statisztika, szállítási igazolvány nélkül is.

Ügyvezető: Az igazolványrendszernek abszolút függvénye a kedvezményes vasúti tarifa. Visszaállítható a gyakorlatban a szabadforgalom azáltal is, ha a minisztérium elrendeli, hogy minden év június elején 100%-ig kiadandók az igazolványok. De nagyon meggondolandónak tartja a rendszer teljes leépítését, mert mindenki emlékezhetik rá, milyen keserves harcba került annak idején a kedvezményes tarifa kivívása. És alig valószínű, hogy hasonló védelmi rendszert újból fel lehessen építeni.

gróf Mailáth György: Ellenzi a jelenlegi rendszer megszüntetését, mert az bizonyos mértékben módot ad az erdőbirtokosságnak arra, hogy érdekeit saját maga is megvédhesse. Ha erről lemond, könnyen bekövetkezik a 4—5 év előtti állapot, amikor tisztára ki volt szolgáltatva a kereskedelemlnek.

báró Prónay György: Lebontani mindig könnyebb, mint építeni. Amíg egy minden részletében gondosan kidolgozott, jobb megoldást nem találunk, vétkes könnyelműség volna a régit elvetni. Nagyon veszélyesnek tartja, hogy a fennálló rendszeren a legesekélyebb változtatás is eszközöltessék, addig, amíg a jelenlegi államközi szerződés érvényben van.

Véssey Ferenc: Nem osztja ügyvezető álláspontját. Az erdőbirtokosokat nem lehet erdek közelebb és távolabb való fekvése szerint két csoportra osztani, mert a *tarifának lineáris felemelése* ezt a különbséget megszüntetné. A MÁV. feltétlenül elfogadná ezt a megoldást. De ha egyéb szempontok miatt ez nem volna keresztülvihető, a fuvarlevélhez csatolt igazolvány vagy tanusítvány címén kell beszédni a 4.— pengőt. Az igazolványrendszer a múltban teljesen megbénította a forgalmat és igen hátrányosan befolyásolta a készlettulajdonosok értékesítési lehetőségeit, akiket ezenfelül még a spekuláció vádja is ért. A szállítási igazolványrendszer volt az a körülmény is, amelyik két pártra osztotta a magyar erdészeti társadalmat. Az Országos Erdészeti Egyesületnek egy minden felülálló fórumnak kell lennie, amelyhez minden egyes tagja a legnagyobb bizalommal kell, hogy fordulhasson. Az igazolványrendszer megszüntetésével éppen az egyesület fokozott védelmét kívánja elérni, mert szükség van arra, hogy keretein belül a legteljesebb összetartás és egyetértés uralkodjék. Az az indoklás sem állhatott meg, hogy az egyesület anyagi alapjait csak az igazolványrendszer fenntartása biztosítja. A szükséges összeget a fuvarlevél díjának felemelésével vagy a fuvarlevélhez csatolt bizonyítvány árából is biztosítani lehet. A kirendeltségnél alkalmazott erdőmérnököket és tisztviselőket pedig hasznosabb munkával, például statisztikai adatok gyűjtésével stb. is lehetne foglalkoztatni, aminek költségeit ugyancsak a fuvarlevél-akcióval kapcsolatosan lehetne fedezni.

Osztroluczky Miklós: A külkereskedelmi szerződések kényességére való tekintettel határozottan ellenzi, hogy a jelenleg fennálló rendszeren változtatás történjék.

Elnök: Gyakorlatilag semmiféle megkötöttséget nem jelent a szállítási igazolványrendszer fenntartása, mert hiszen máris 90%-ig kikaphatják az igazolványokat a készlettulajdonosok. Az államközi megállapodásokra és a tarifakedvezmény körül megindult harcok kimenetelére való tekintettel alapos megfontolást ajánl.

báró Prónay György: A *Rimler*-féle beadvány felett való döntést az általános gazdasági helyzetre való tekintettel nem tartja időszerűnek és azt indítványozza, határozzon a választmány olyan értelemben, hogy egyelőre nem kíván a felvetett kérdésben állást foglalni.

Az igazgatóválasztmány nagy szótöbbséggel báró *Prónay* György indítványa szerint határoz.

Ügyvezető: A közgyűlést bizonyos akadályok miatt nem lehetett vidéken tartani és így decemberben Budapestre kell összehívni. Javasolja, hogy a közgyűlés napjául *december hó 21-e* állapotassék meg.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja a földművelésügyi miniszter Úrnak 101.483/37. II. 2., illetőleg 102.432/37. II. 2. számú leiratait, amelyekben felkéri az egyesületet, hogy az Országos Fagazdasági Tanács kiegészítésével kapcsolatosan egy új tanácstag kinevezésére, illetőleg gróf *Hadik-Barkóczy* Endre rendes tag lemondásával kapcsolatosan megüritült helynek betöltésére vonatkozólag tegyen javaslatot. Indítványozza, hogy a két rendes tagsági helyre báró *Prónay* Gábor nagybirtokos, eddigi póttagot és *Rochlitz* Béla hercegi erdőtanácsost, báró *Prónay* Gábor helyére póttagul pedig dr. *Papp-Szász* Tamás nagybirtokost jelölje a választmány.

Az igazgatóválasztmány egyhangúlag ügyvezető javaslata szerint határoz.

Ügyvezető: Bemutatja a gazdasági munkavállalók kötelező betegségi biztosításról szóló törvénytervezetet, amelyet a földművelésügyi miniszter úr a tegnapi nap folyamán küldött meg 57.947/37. VIII. 2. számú átiratával. Miután erre folyó hó 18-áig kell a miniszter úrhoz eljuttatni az Egyesület állásfoglalását és az idő rövidsége miatt a tervezet letárgyalása sem a választmányban, sem bizottság útján nem lehetséges, indítványozza, hogy az másolatban néhány nagyobb uradalom képviselőjének megküldessék állásfoglalás céljából.

Egyben ismerteti nagy vonásokban a tervezet rendelkezéseit, főleg annak az erdőgazdaságot érintő részeit. A biztosítás költségét a tervezet 4 féle forrásból kívánja előteremteni. Az egyik egy heti járulék, amit a munkaadó köteles beszolgáltatni a munkástól levont heti 20 fillérekből; az összes munkásokat be kell jelenteni. A másik progresszív járulék, amelyet minden olyan birtokos köteles fizetni, akinek kataszteri tiszta jövedelme a 100 pengőt meghaladja. Ez a járulék 150 pengő kataszteri tiszta jövedelemig a földadó 10, azonfelül 15%-a. Ezenfelül van egy évi 3.660.000 pengő hozzájárulása az államnak és évi 800.000 pengő fizetnének a törvényhatóságok is. A biztosítás lebonyolítása az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetre hárul. A körülmények, amelyekről a biztosítás függ, olyan nehezen igazolhatók, hogy ha nem kötelezik a munkást a szükséges okmányok beszerzésére, nem lehet majd munkást kapni.

Az igazgatóválasztmány egyhangúlag hozzájárul ahhoz, hogy a tervezet hozzászólás végett az egyes uradalmaknak megküldessenek és azoknak alapján az elnökség a szükséges felterjesztést megtegye.

Ifj. gróf Teleki József: Az üzemtervek gyorsabb elintézése ügyében tesz javaslatot. Az erdőgazdaságok kötelesek záros határidőn belül az

üzemterveket benyújtani, de évekig tart, amíg a jóváhagyás leérkezik. Értesülése szerint az erdőigazgatóságnál olyan mennyiségben várnak elintézésre az üzemtervek, hogy nem is lehet számítani gyorsabb elintézésre. Indítványozza, forduljon az egyesület azzal a kérelemmel a földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy az üzemtervek referensei ne terheltesenek más munkával és ezáltal lehetővé váljon azoknak gyorsabb elintézése.

Ügyvezető: Kiegészítést javasol gróf *Teleki* indítványához. Már az új erdőtörvény előtt is sokszor 2 évig tartott egy-egy üzemtervnek a jóváhagyása, nem azért, mintha az illetékes tisztviselők nem követnének el mindent ennek a visszas helyzetnek a megszüntetésére, hanem egyszerűen azért, mert az államerdészet jelenlegi tiszti létszáma teljesen elégtelen a reá háramló kötelezettségek teljesítésére. Ez a helyzet az új erdőtörvény rendelkezései következtében még sokkal súlyosabbá fog válni. A munkatöbblet legalább is ötszöröse fog emelkedni az előbbinek. De tarthatatlan az az állapot is, hogy az állami kezelésbe vett erdők törvényszerinti gondozására sem személyzet, sem költség nincsen. *A személyzet szaporítása tehát elkerülhetetlenül szükséges és ezzel megoldást nyerne azoknak a 10—12 esztendő óta napidíjas sorban tengődő, 40—43 éves, okleveles erdőmérnökök sorsa is, akiknek a jelenlegi fizetése egy valamirevaló ipari előmunkását sem éri el.* Javasolja tehát, hogy az egyesület ilyen értelemben tegye meg a felterjesztését, rámutatván a jelenlegi helyzet tarthatatlanságára és az új erdőtörvényből folyó felügyeleti és kezelési teendők hiánytalan ellátásának lehetővé tétele érdekében kérje újból a miniszter úrtól az állami erdőtiszti kar létszámának megfelelő felemelését.

Ajtai Sándor dr.: A nehézségekkel a minisztérium is teljesen tisztában van és nemcsak az erdészeti főosztálynak, hanem a miniszter úrnak is minden törekvése oda irányul, hogy a jelenlegi helyzet minél előbb megváltozzék. Az egyesület felterjesztése tehát csak az erdészeti főosztály és a miniszter úr törekvését fogja szolgálni.

Az igazgatóválasztmány ifj. gróf *Teleki József*, illetőleg **Ügyvezető** indítványát egyhangúlag magáévá tette.

Ügyvezető: Jelenti, hogy az egyesületbe való felvételüket kérték: gróf *Jankovits-Bésán Elemér* és *Kaffka Károly* nagybirtokosok, valamint *Dermendzin József*, *Tóth József*, *Jakóts László*, *Lukácsfy Péter* erdőmérnökök. Javasolja felvételüket.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető indítványa értelmében határoz.

Ügyvezető: Néhány tagdíjügyről tesz jelentést; javaslatát az igazgatóválasztmány egyhangúlag magáévá teszi.

Több tárgy nem lévén, elnök megköszöni a tagok megjelenését és az ülést berekeszti.